

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Ifølge § 10 i produktansvarsloven hæfter en mellemhandler for produktansvar umiddelbart over for skadelidte og senere mellemhandlere i omsætningskæden. EF-Domstolen har i dom af 10. januar 2006 i sag C-402/03, Skov Æg, fastslået, at denne regel ikke er i overensstemmelse med produktansvarsdirektivet (Rådets direktiv 85/374 af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/34/EF af 10. maj 1999). Domstolens begrundelse herfor er bl.a., at reglen indebærer, at en mellemhandler uden begrænsning hæfter for producentens objektive ansvar efter direktivet. Direktivet er ifølge den pågældende dom ikke til hinder for en national lovgivning, hvorefter en mellemhandler uden begrænsning hæfter for producentens produktansvar, hvis dette ansvar bygger på et andet ansvarsgrundlag, som f.eks. culpaansvaret.

Formålet med lovforslaget er på denne baggrund at ændre produktansvarslovens § 10, således at bestemmelsen bringes i overensstemmelse med direktivet. Med henblik på at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau foreslås det samtidig, at der inden for dommens rammer pålægges mellemhandlere et strengt produktansvar.

Det foreslås for det første, at mellemhandlerens selvstændige ansvar for produktskader skærpes, således at mellemhandleren ifalder produktansvar for personskader, tab af forsørger og forbrugertingskader, medmindre denne kan godtgøre, at skaden ikke skyldes dennes fejl eller forsømmelse. Dette ansvar har hidtil ikke været reguleret i produktansvarsloven. For det andet foreslås det at ændre det gældende hæftelsesansvar for producentens produktansvar, således at mellemhandleren hæfter umiddelbart over for skadelidte og senere mellemhandlere i omsætningskæden for producentens produktansvar for personskader, tab af forsørger og forbrugertingskader, i det omfang skaden skyldes producentens fejl eller forsømmelse.

2. Gældende ret

2.1. Produktansvar er dels reguleret ved lov nr. 371 af 7. juni 1989 om produktansvar, som ændret ved lov nr. 1041 af 28. november 2000 (produktansvarsloven), dels ved principper udviklet i retspraksis.

Ved produktansvar forstås det ansvar, der påhviler en producent eller en mellemhandler for skade forårsaget af en defekt ved et produkt, der er produceret eller leveret af denne, jf. produktansvarslovens § 1. Produktansvar omfatter både skade på person og ting. Det er uden betydning, om skaden rammer den, der besidder det skadevoldende produkt, eller tredjemand. Produktansvar omfatter derimod ikke skade på selve den defekte genstand. Denne skade behandles efter det sædvanlige køberetlige mangelsansvar, der bl.a. omfatter det tab, som køberen har lidt ved ikke at få kontraktmæssig opfyldelse.

2.2. Produktansvarsloven gennemfører Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/34/EF af 10. maj 1999 (produktansvarsdirektivet). Direktivet er inden for sit anvendelsesområde et totalharmoniseringsdirektiv.

Ifølge produktansvarslovens § 6 skal en producent erstatte skade, der er forårsaget af en defekt ved et produkt, som er produceret eller leveret af denne. Bestemmelsen er en gennemførelse af direktivets artikel 1. Producentens ansvar er objektivi.

Produktansvarsloven kan ikke ved forudgående aftale fraviges til skade for skadelidte eller den, som indtræder i skadelidtes krav, jf. lovens § 12.

2.3. Begrebet producent defineres i produktansvarslovens § 4, stk. 1, 2, 4 og 5.

§ 4, stk. 1, definerer producenten som den, der fremstiller et færdigt produkt, et delprodukt eller en råvare, den, der frembringer eller indsamler et naturprodukt, samt den, der ved at anbringe sit navn, mærke eller andet kendetegn på produktet udgiver sig for